

Slavnostní koncert

pěveckého a hudebního spolku „HLAHOI“
v Poděbradech

pořádaný za spoluúčasti

zpěv. spolku „Dalibor“ z Lysé n. L., Oratorního
sdružení z Nymburka a Orchesterálního sdružení
divadelního spolku „Hálek“ z Nymburka

v neděli dne 25. července 1943
v městském divadle v Poděbradech.

Referát z Poděbradských Novin číslo 32 ze dne 5. srpna 1943.

Na prahu polabského hudebního festivalu.

Po provedení monumentálních skladeb Antonína Dvořáka „Stabat mater“ (v říjnu 1941) a „Svatebních košil“ (v prosinci 1942) uspořádal minulou neděli náš „Hlahoi“ za spoluúčasti zpěv. spolku „Dalibor“ z Lysé n. L., Oratorního sdružení z Nymburka a Orchesterálního sdružení divadelního spolku „Hálek“ z Nymburka slavnostní koncert pod řízením Antonína Hoffmanna. Koncert potvrdil na novo naše tvrzení, že se zde jedná o mohutný, mnohoslibný nástup našich nejlepších sil a schopností hudebních i mravních, který zaujal pevné, vynikající místo nejen v našem hudebním životě krajském, nýbrž i celonárodním. — Večer ten byl novým velkým, ra-

dostným překvapením pro vděčné uměnímilovné obecenstvo. Nebyl to pouze koncert slavnostní, jak byl označen na návěstích. Svým bohatým, mnohostranným programem a jeho mistrným provedením, svou nadšenou, povznesenou náladou, jež stmelila dirigenta, výkonné umělce i obecenstvo v jediný celek, jásající vsťříc kouzlu naší hudby, měl večer vyložený ráz polabského hudebního festivalu. Dirigent Antonín Hoffmann a jeho nadšený, obětí se nelekající soubor, rozezvučeli tentokrát onu živelnost hudby, nepřístupnou lidskému rozumu, ale dychtivě hledanou lidským srdcem a citem.

To byla hudba jako tónové poselství tajemného neznáma! — Jestliže v koncertech, věnovaných Dvořákovi, náš Antonín Hoffmann uplatnil své skvělé schopnosti dirigentské zcela jako kult našeho hudebního genia Dvořákova, umožnilo mu sestavení tohoto koncertu dokonalé uplatnění vlastní individuality, hudební a dirigentské. S bezpečnou intuicí vyzvednul a uplatnil onu spojitost hudby se vznešeným světem nadpozemské krásy, onen neznámý zdroj hudby, onu souvislost se vznešeným Neznámem. — Slyšeli jsme nesčetněkrát Bedřicha Smetanu. Ale provedením Hoffmannovým rozezvučely se nově struny našich srdcí. Při „České písni“ jsme přímo ztráceli svou osobnost, spjatou nerozlučně s denním životem. Bylo nám, jako bychom se vznášeli v bezmezném nadšení do vyšších sfér touhou a radostí. Antonín Hoffmann docílil tohoto krásného účinku vystižením a diskretním, uchu sotva znatelným, ale k srdci mluvícím uplatněním recitativních a dramatických prvků skladby. V jeho předehře k „Hubičce“ jásala nám vsťříc vedle rozkoše hubičky jako projevu lásky i střídavé náladovosti mezi milen-

ci živelnost, žhavost a v pozadí někdy dřímající osudovost políbení jako vyššího pouta mezi oběma pohlavími. Zde Hoffmann objevil a šťastně uplatnil, aniž by zeslabil komický živel opery, prvky hudby programní, které vycitujeme v ouvertuře. —

Jeho pojetí „Z českých luhů a hájů“ nevyvolávalo u nás pouze půvabnou scenerii našeho venkova, oživenou českou písní a tajemnými zvuky přírody. My slyšeli v podání Hoffmannově tichý van mohutných perutí ducha, jež oživuje a chrání nivy a lesy naší vlasti. To mluvila pod Hoffmannovým řízením k našim srdcům vedle zvukomalebné koncepce české přírody mystika vyplňující přírodu a vznášející se nad člověkem.

Fibichova „Jarní romance“ byla v Hoffmannově provedení opravdovou romancí. Její účinnost byla vystupňována diskretním vyzdvižením baladických tónů, přechodným vypětím dramatických akcentů a plným rozezvučením jásevého zakončení, v němž solisté M. Charvátová-Troubová a pan F. Rajman podali ukázky svých krásných hlasů a svého umění.

Se stejnou péčí a vyzdvižením osobitosti skladby a skladatele provedl A. Hoffmann vokální skladby: Mozartovu, Smetanovu, Foersterovu a Vendlerovu, jakož i Haydnovo „Notturno č. IX“ pro malý orchestr. I zde vždy objevil a uplatnil Antonín Hoffmann vedle reprodukční virtuosity ony vyšší, živelné prvky hudby, jež podmiňují posvátnost umění. Za oživení Vendlera jsme mu zvláště povděční.

A co máme říci o účinkujících? Byli jsme prostě dojatí jejich nezištnou obětavostí, jejich radostným nadšením, jejich vzácnou výtrvalostí,

jež umožňují a zaručují velké pokroky ensemblu pod taktovkou Hoffmannovou. Nutno zdůraznit, že veškerá činnost vyvíjena je pouze vlastními prostředky. Vedle radosti ze zdaru vznešeného díla, do jehož služeb zasvětili své nejlepší síly, může jim býti odměnou vědomí, že pocítujeme k nim hlubokou vděčnost za vysoké požitky, jež nám připravují. A že jsou „naši!“ — Máme je rádi! — Se svým dílem by měl tento vzácný soubor pod Antonínem Hoffmannem pořádati zájezdy. Snad se o ně naše města sama přihlásí, až nastane vhodnější doba.

Ale nesmíme při své velké radosti zapomenouti, že jsme našim umělcům velkými dlužníky. Především musí býti do stavebních programů našich měst, a ovšem hlavně Poděbrad, pojata vybudování prostranného, bezvadně akustického sálu koncertního (divadla). Nemusí býti nijak monumentální. Jeho vybudování nesmí býti oddalováno neúměrným vystupňováním stavebních nákladů. Tyto koncertní sály by znamenaly velký, netušený rozvoj našeho hudebního života. Ony by bezpečně vedly k pravidelnému polabskému hudebnímu festivalu, jenž by se stal nerozlučnou součástí života našeho Polabí.

Dr. Rolíček.

